

LAPIDARIUM

STAN RYCEWSKI

W

SKŁADZIE

ZAKONY RYCERSKIE

Zakony powołane w trakcie walk o Ziemię Świętą. Ich członkowie byli jednocześnie zakonnikami i rycerzami. Prowadzili szpitale i przytułki dla pielgrzymów, a także chronili wiernych w czasie ich pobytu w Palestynie.

BOHATEROWIE PIĘŚNI I LEGEND

Sredniowieczni wojownicy, którzy wstawili się na wojnie lub turniejach rycerskich, zyskiwali popularność porównywalną do współczesnych gwiazd muzyki lub sportu. Opowiadano o nich w bajkach, wierszach i pieśniach.

Rycerstwo – jeden ze stanów średniowiecznego społeczeństwa.

W zamian za nadania ziemie (lenno), przyjmowało na siebie obowiązek służby pod rozkazami seniora (nadający dobra ziemskie). Wytworzyli swoisty styl życia, ceremonial i etykietę. Z czasem przekształciło się w szlachtę.

OBOWIĄZKI

MIEJSCE W DRABINIE FEUDALNEJ

PRZYWILEJE

- prawo posiadania ziemi
- możliwość dziedziczenia lenna przez potomków rycerza
- prawo pełnienia ważnych funkcji państwowych

HERB RYCEWSKI

Charakterystyczny znak, który wyróżniał każdego rycerza. Z czasem stał się dziedziczny. Herb składał się z tarczy herbowej, godła oraz elementów takich jak: hełm rycerski, korona rangowa, zawieszki, klejnot, labirynt, trzymacze, postument, dewiza, order, płaszcz księżycy, symbole urzędów.

KODEKS HONOROWY

JAK ZOSTAĆ RYCEWEM?

Rycerskie wychowanie

- tylko dla synów rycerzy
- od 7. roku życia jako paź, chłopiec pełnił funkcję służącego i odbierał zasady dobrego wychowania
- około 14. roku życia jako giermek, uczył się sztuki walki różnego rodzaju bronią
- w czasie wypraw wojennych towarzyszył swojemu panu, utrzymywał w gotowości konia i rysztunek oraz walczył u jego boku
- po wykazaniu się odwagą i wiarnością, mógł dostąpić zaszczytu pasowania na rycerza

Pasowanie na rycerza

- msza na rozpoczęcie ceremonii
- złożenie przysięgi przed obliczem władcy, dostojnika świeckiego lub duchownego
- odebranie pasa z mieczem i ostróg rycerskich
- turniej rycerski i uczta w dalszej części uroczystości

RYCERZ W CZASIE POKOJU

SIEDZIBA

- najbogatsi rycerze budowali zamki, które pełniły funkcję obronną i mieszkanią
- siedziba budowana w dobrach otrzymanych w wyniku służby

ŹRÓDŁO DOCHODU

- własna ziemia uprawiana przez zamieszkałą w niej chłopstwo
- turnieje rycerskie

POKOJOWA

Udarena rozrywka, dająca możliwość popicia się siłą, odwagą i odwagą. Polowano na dziki, jelenie, kani i labirynt.

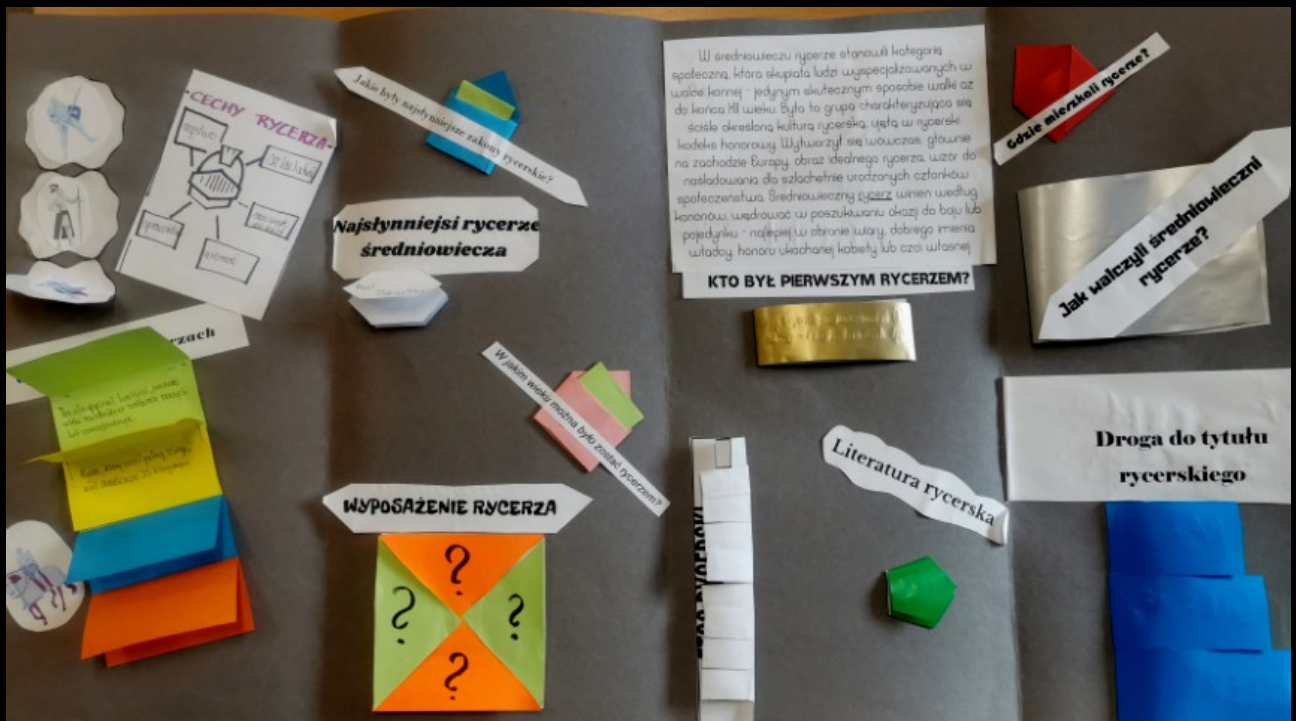
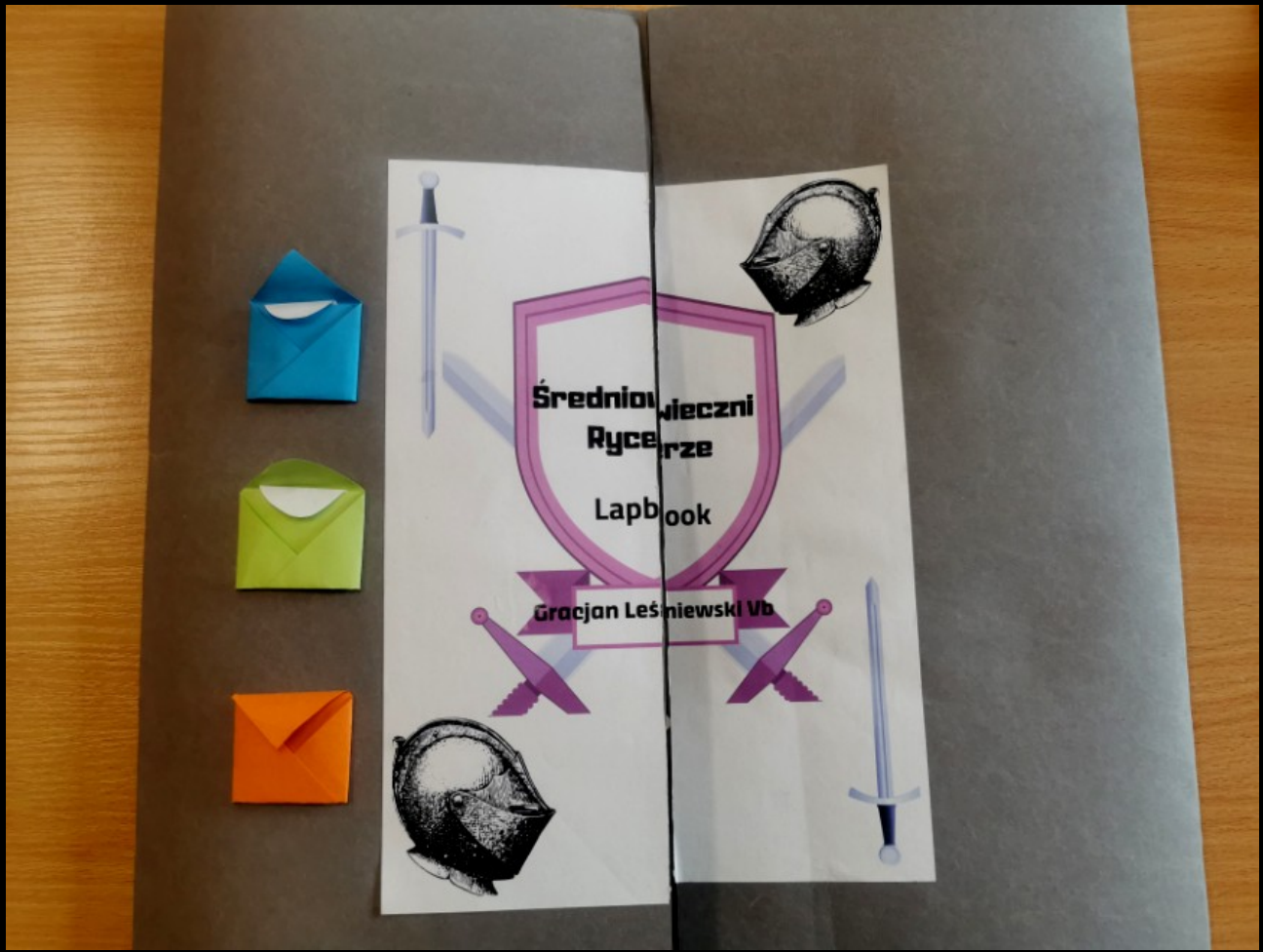
TURNIEJE RYCERSKIE

Forma zawodów, w czasie których rycerze wykazywali się umiejętnością walki. Należało mieć grzebienie i szablę przy pomocy tego zakochano się.

Zwycięzcy od pokonanych otrzymali konia, broń i okup. Od organizatorów nagrody w postaci, pierścienia, konie itp.

Współcześnie tradycję turniejową kultywują klubowe i grupowe bractwa rycerskich i grupowe.

RYCERZA

ŚREDNIOWIECZNI RYCERZE

LAPBOOK
FABIAN LESNIEWSKI VB

Kim był rycerz?

średniowieczny

JAKIE PRAWA MIELI ŚREDNIOWIECZNI RYCERZE?

WYPOSAŻENIE RYCERZA

Jak nazywał się towarzysz średniowiecznego rycerza??

Jaki powinien być rycerz w średniowieczu?

NAJŚL YNNIEJSZY RYCERZ ŚREDNIOWIECZA

WACE ŚREDNIOWIECZNYCH RYCERZY

Kiedy rycerze zaczęli brać udział w turniejach rycerskich?

Która najpopularniejsza łowiecznych rycerzy?

Handwritten notes and drawings, including a drawing of a knight and a shield.

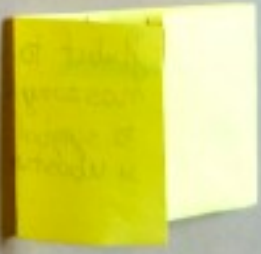
Jak walczyli średni

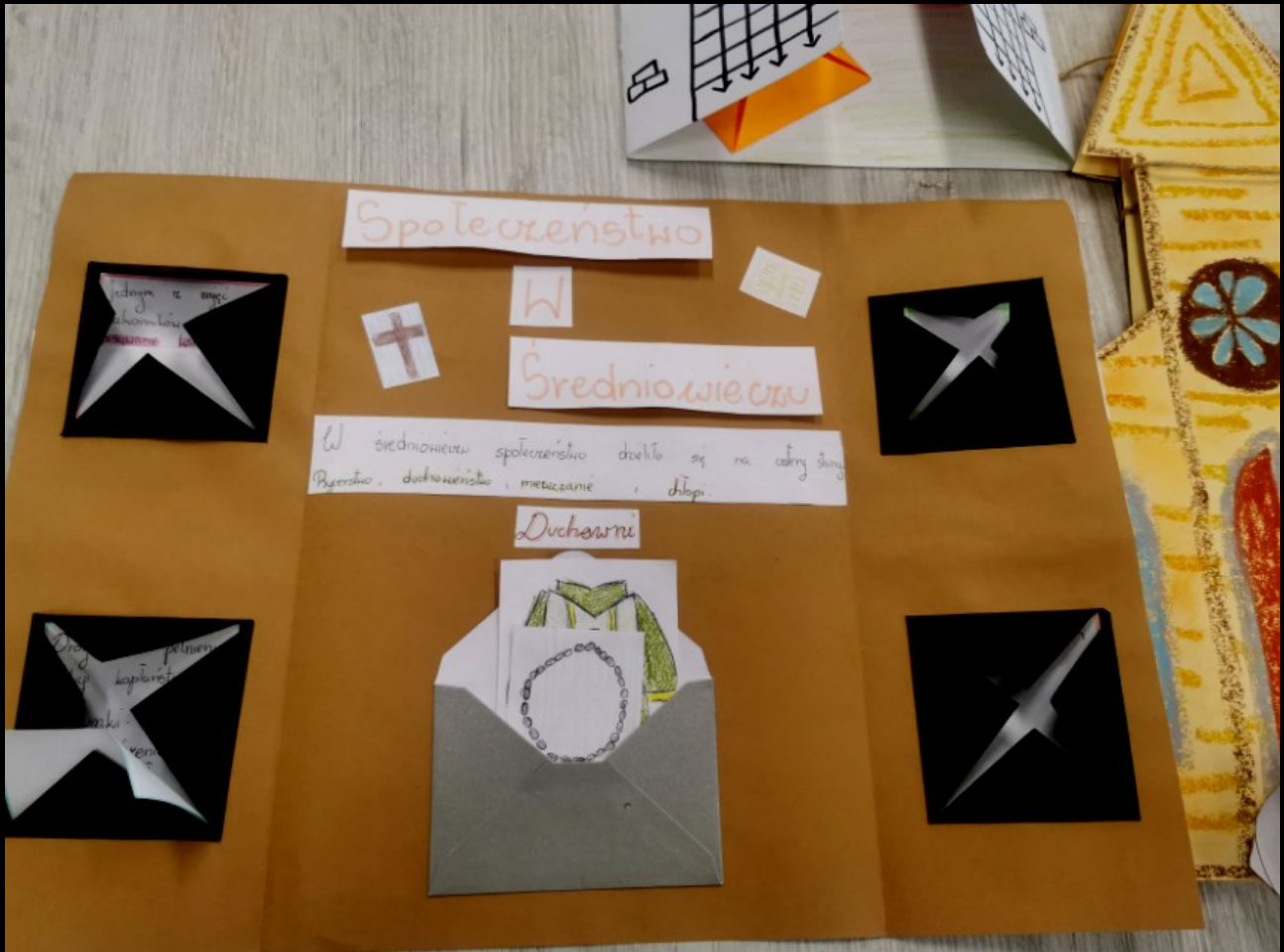
LAP DUCHOWI!

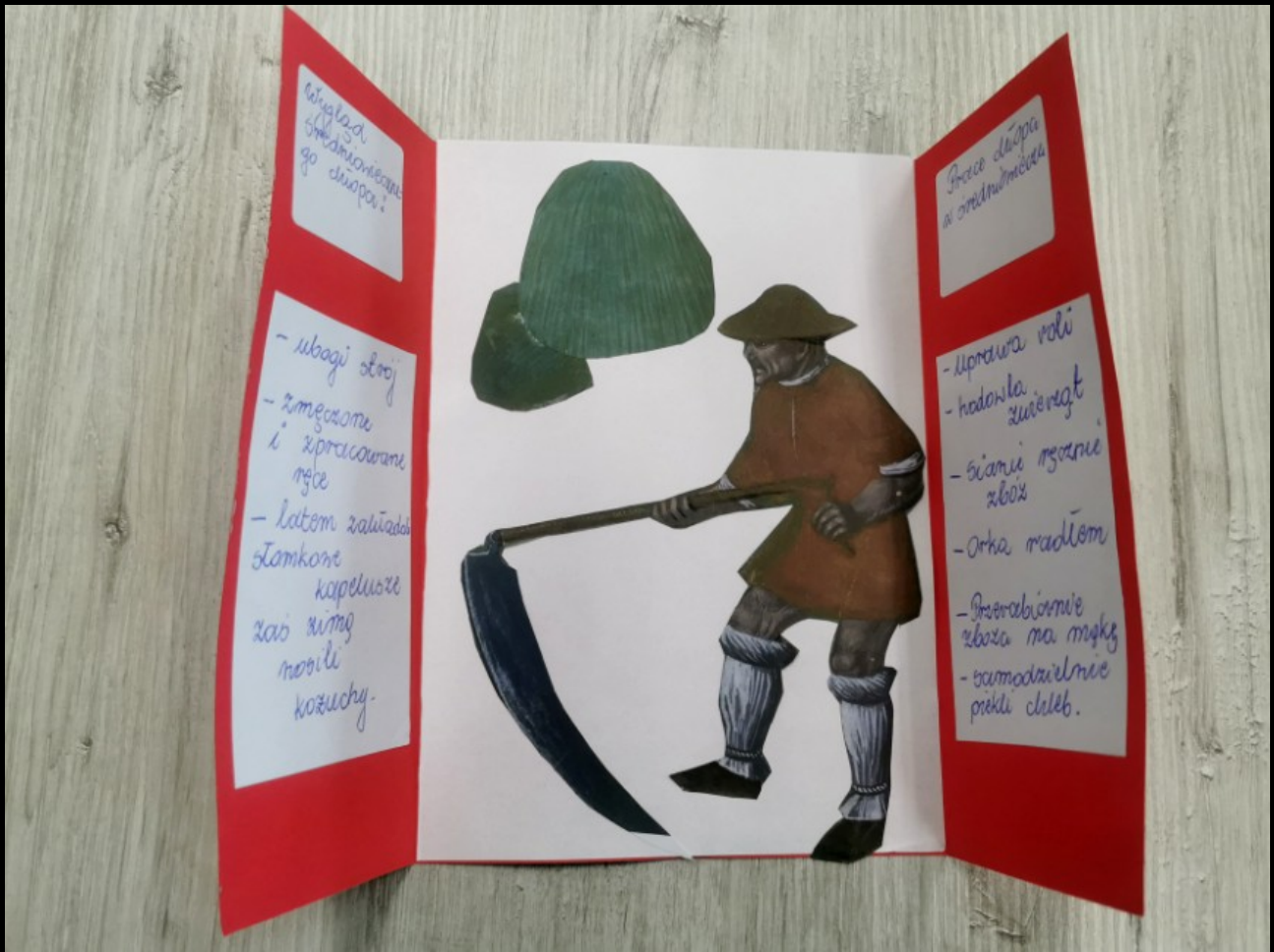

Święty Franciszek (ok. 1180-1125), założyciel zakonu franciszkanów, był łaskawym, pogodnym człowiekiem. Kochał przyrodę i zwierzęta nazywał swoimi braćmi. Dziś święty czczony jest jako patron ekologów.

BOOK EKSTWO

Od pnia do rycerza

PAZ

GIERNEK

Porównanie na rycerza

Kim byli RYCERZE?

Rycerze byli elitarnymi wojownikami, którzy posiadali wyrobienie w sztuce wojny, jazde konna i honorowe zasady. Często brali udział w turniejach rycerskich.

Rycerzem mógł zostać tylko chłopiec z rodu rycerskiego.

Za wierność rycerze otrzymywali od władcy ziemie, gdzie posiadali swoje posiadłości.

Gruntki wchodzące w skład dóbr rycerskich były uprawiane przez chłopów.

Kim byli rycerze w średniowieczu?

Wielkie rycerze miały kierować się kodeksem honorowym.

Wielki rycerz z rycerzem różnił się od niego tym, że miał więcej ziemi i więcej rycerzy.

Ordn

Wypozyczenie rycerza

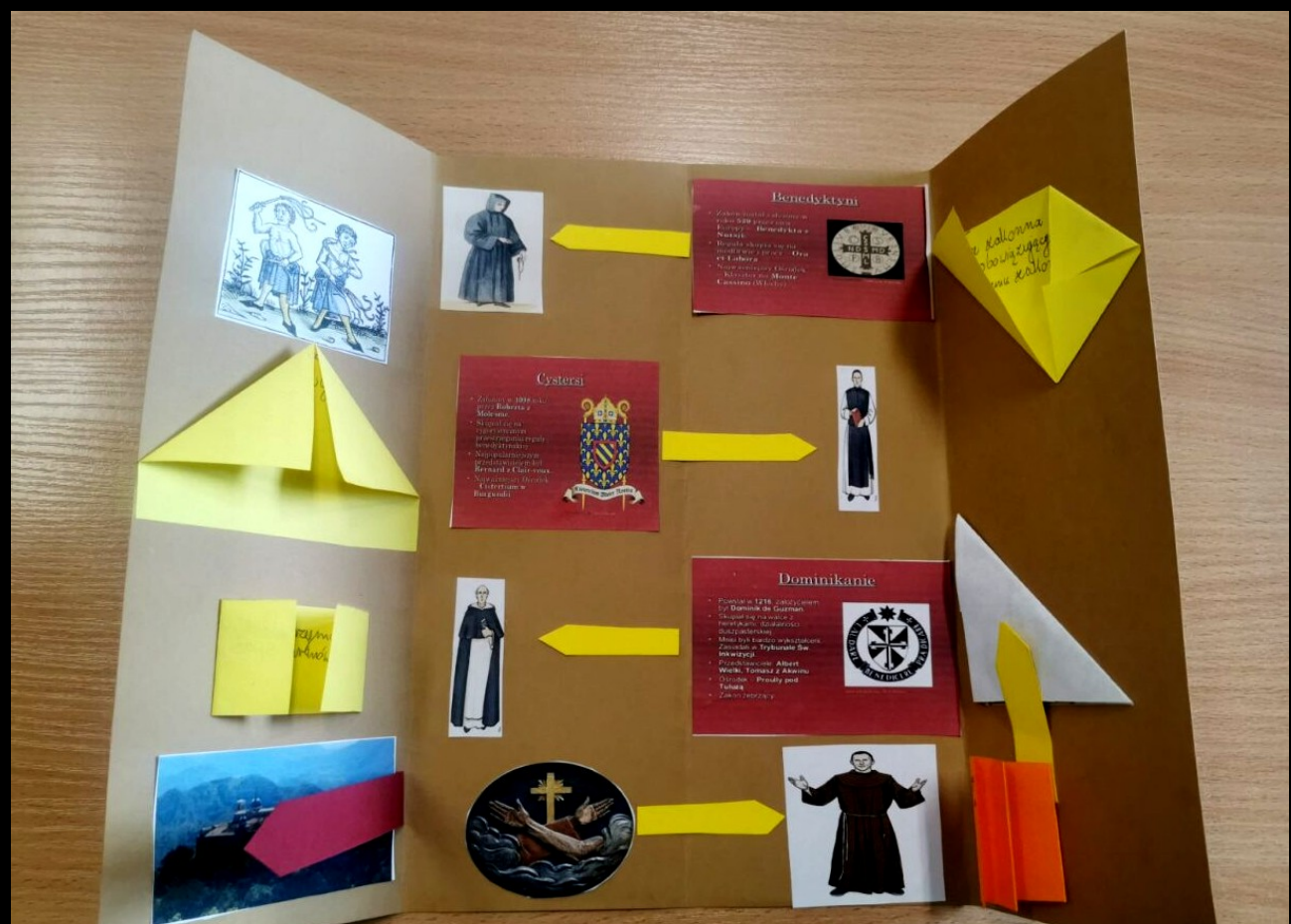
Współczesne społeczeństwo jest bardziej skomplikowane niż kiedyś. Wymaga ono od swoich członków nie tylko siły i odwagi, ale także wykształcenia i umiejętności. Dlatego w dzisiejszym świecie rycerz musi być nie tylko wojownikiem, ale także człowiekiem, który potrafi się uczyć i rozwijać.

Współczesny rycerz musi być nie tylko wojownikiem, ale także człowiekiem, który potrafi się uczyć i rozwijać.

Na polu bitwy rycerz musi być nie tylko wojownikiem, ale także człowiekiem, który potrafi się uczyć i rozwijać.

Współczesny rycerz musi być nie tylko wojownikiem, ale także człowiekiem, który potrafi się uczyć i rozwijać.

Współczesny rycerz musi być nie tylko wojownikiem, ale także człowiekiem, który potrafi się uczyć i rozwijać.

LAP DUCHOWI!

Święty Franciszek (około 1180 - 1226), zakazywał jakonu Franciszkanów był radosnym, pogodnym człowiekiem. Kochał przyrodę i zwierzęta nazywał swoimi braćmi. Dziś święty czczony jest jako patron ekologów.

BOOK ENSTWO

Mieszkańcy wsi (chłopi)

WIEŚ

ŚREDNIOWIECZNA

Wsią w imieniu pana zarządzał sołtys.
Funkcja sołtysa była dziedziczna,
i przechodziła z ojca na syna w obrębie jednej rodziny.
Sołtys zbierał podatki, wyznaczał osoby do pracy w folwarku pana,
zawodził sędziów wiejskich (tzw. ławie wiejskiej).
Często miał specjalne przywileje
w postaci prawa do posiadania młyna
- tylko on wtedy czerpał dochody z mielenia
zboża na mąkę lub kaszę, czy karczmę.

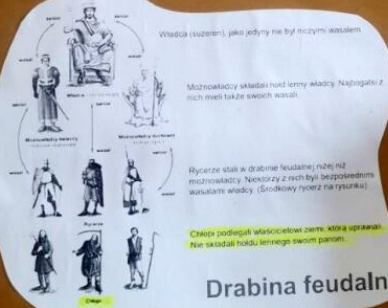
Chłopi byli grupą społeczną, która miała własne prawa. Mieszkali na wsi.

Wieloroczny wójt to metoda uprawy ziemi, która rozpowszechniła się w średniowieczu. Polegała na podziale pola na trzy części. Na jednej wysiewano zboża ozime. Na drugiej wiosną zboża jare. Trzecia była nieuprawiana (odpoczywała ugorowana).

W średniowiecznej Polsce większość ludzi mieszkała na wsi. Byli to **chłopi**, nazywani też **kmetami**. Dzięki ich pracy mieszkańcy wsi, zamków i miast mieli jedzenie.

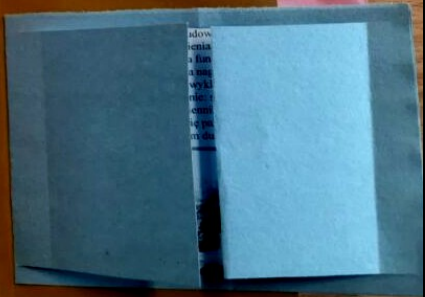
Chłopi

Chłopi w średniowieczu stanowili zdecydowaną większość ludności. Byli uważani za ludzi wolnych, gdyż nie podlegali panstwu (królowi), natomiast podlegali panu wsi (szlachcie). Chłopi musieli oddawać swemu panu jako podatek część plonów żyta, pszenicy lub garnczyznę. Często także specjalny podatek na rzecz kościoła zwany dziesięciną. Żywie chłobów w średniowieczu było trudno, wszystkie prace musiano wykonywać ręcznie. Zdobycie miodu było cenne, a pszczołnictwo uważano za święte. Najważniejszą gałęzią przemysłu było tkactwo. Z czasem zaczęli wprowadzać ważne ulepszenia. Największe znaczenie miało wprowadzenie pługów i młynów wodnych, a także systematyczne zmiany zakreślenia roli. Rolnictwo, która polegała na tym, że pole dzielono na trzy części: jedną część siewano ozimą, drugą jesienną, a trzecią zostawiano pod ugor. Podział ten zmienił się co roku, dzięki czemu gleba dawała owoce żniwny.

Drabina feudalna

Kniewie mieli prawo przekazywać używaną ziemię w spadku, a nawet kupować jej składowki od innych gospodarzy. Miał to prawa autonomicznej społeczności i swobody suwerena, jednakże nie było to w pełni swobodne.

Średniowieczne miasto

Kto mieszkał w średniowiecznym mieście? Rzemielnicy łączyli się w organizacje CECHY np. cech garncarzy. Kupcy łączyli się w organizacje GILDIE.

Głównymi zajęciami mieszkańców miast były rzemiosło i handel.

Zawody rzemieślników: bednasz, kołodziej, garbarz, flisak, kowal, mincarz, ludwisarz, grotnik, kusmierz, tegielnik, kaletnik, karczmarz, bartnik.

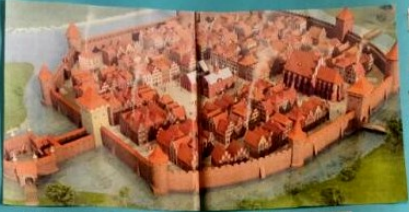
sprawował władzę w mieście?

zatkowo był to wójt (czyli zasadzka).

sem utworzył się samorząd miejski:

miejska, burmistrz, ława miejska

miejska – dbała o bezpieczeństwo, łała podatki, zarządzała miejskim em i inwestycjami, organizowała e uroczystości. Radzie podlegało wnictwo w mieście,

Jak powstawały w Polsce miasta?
a) rozrastały się grody
b) budowano od podstaw (lokacja miasta = założenie miasta).

Pod względem zamożności mieszczaństwo dzieli się na:

Cech – organizacja funkcjonująca w miastach od czasów średniowiecza zrzeszająca przedstawicieli tego samego rzemiosła; pełniła funkcje społeczne i ekonomiczne.

Gród – miejsce ogrodzone, osiedle obronne wzniesione w trudnym do zdobycia miejscu.

Osada targowa – miejsce, w którym krzyżowały się szlaki i w którym odbywały się targi, podczas których kupcy handlowali różnymi wyrobami.

Rzemielnicy – osoba wytwarzająca i naprawiająca przedmioty codziennego użytku.

Zasadzka – osoba, która w imieniu właściciela ziemi zakładała miasto lub wieś.

Kupcy – handlarze, którzy kupowali produkty od rzemieślników, aby je następnie sprzedać z zyskiem potrzebującym.

Lokacja – utworzenie miasta lub wsi.

Rynek – centralny plac miasta, na którym znajdował się ratusz i główny miejski kościół oraz odbywały się targi.

Targi – sprzedaż i kupno towarów, odbywające się na wydzielonym placu (np. rynku).

Burmistrz – przewodniczący rady miejskiej.

Ława miejska – sąd miejski.

Ratusz – siedziba rady miejskiej.

Patrycjat – najbogatsza warstwa mieszczaństwa, jego przedstawiciele wchodzili w skład rady miejskiej.

